

Ravn: Naar vi tænke paa det Forslag, hvis Behandling først nu i Aften blev afsluttet her, og det Forslag, som nu er til Behandling, fratager jo det første Landbruget ca. en lille halv Million i Understøttelse, og det andet paafører det, som jeg skal paa vise, en Mængde store Udgifter, og jeg vil da sige, at det er vist, at dersom et lignende Forslag eller et Par lignende Forslag havde været fremlagte angaaende andre Forhold her i Landet, Industrien, Handelen, eller hvad man nu vil, saa vilde der have lydt et Hyl saa højt, at neppe Ulvene i Ruslands Skove kunde gøre det bedre. Ja, naar jeg siger det, er det af gammel Erfaring, og fordi jeg har set, at hver Gang man rører ved den Slags Ting, hyler man ganske forførdeligt. Landbrugerne derimod staa jo her som de godmodige, som de højmodige, der komme og sige, at nu tage de og slaa af paa deres. De aflevere altsaa paa Forhaand deres Æble; men jeg er bange for, at man vil raabe efter det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), det ærede Medlem fra Verninge (K. Pedersen) og det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen): Fikst du Pæren, Zakarias? Fik du det, der skulde være Gengæld for det Æble, du alt har givet? Jeg kan godt forstaa alle de forskellige Toner, der have lydt fra forskellige Sider, og som altsaa gaa ud paa, at Landbruget maa gaa i Spidsen og vise os Vejen. Men man har endnu ikke faaet et eneste Løfte fra anden Side om, at de ville følge efter. Og derfor vil jeg sige til de tre Herrer: Lad os se, om De kunne faa fat i den Pære.

Naar jeg nu vil udtale mig om det foreliggende Foreslag, er det ikke, fordi jeg vil den ærede Landbrugsminister til Livs; det er der saamænd nok, der ville i disse Dage. Nej, jeg vil blot lave det saadan, at jeg kan blive fritagen for Ministerens Takke-Udtalelser. Jeg husker, der er et gammelt Ordsprog, der siger, at af Tak døde Smedens Kat. Mere Værdi tillægger jeg ikke den Slags Tak, og derfor vil jeg ikke gøre mig skyldig til at faa den.

Hvad angaar Sagens almindelige Ordning, har jo Ministeren nedsat et Udvalg og er naturligvis gaaet efter det Raad, som det Udvalg har givet ham. Men dette Udvalg vilde jeg gerne bede om, at man

saa lidt nøjere efter. Det har, som det fremgaar af Motiverne, bestaaet af Repræsentanter for „Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation“, udpegede af Ministeriet for Handel og Søfart, „De samvirkende danske Mejeriforeninger“, „Dansk Mejeristforening“, „Danske Mejeriers Smørmærkeforening“ — tænk Dem bare, 3 forskellige Mejerirepræsentationer! — saa er der „Det landøkonomiske Forsøgslaboratorium“ samt Repræsentanter for Ministeriet, — endelig er der nogle andre tilkaldte som Raadgivere. Jeg tror nu ikke, at Mejeriernes Repræsentanter ere særlig glade ved den Stilling, de have indtaget i Udvalget, thi dels have de ikke faaet forelagt hele Forslaget, men kun Dele deraf, have altsaa ikke haft Lejlighed til at udtale sig om alt, hvad der er kommet frem, og særlig om det Punkt, der angaar Vallengens Opvarmning, — og dels har Mejeristforeningen slet ikke været med til det sidste afsluttende Møde, ja, saa vidt jeg ved, ikke en Gang været indbudt til det. Om det skulde ligge deri, at man har den Mening, at man ikke bryder sig om, hvad Mejeribestyrerne sige, for det er dem, der skulle kontrolleres, eller det var, fordi man gik ud fra, at de muligvis i vigtige Punkter vilde gaa imod, nok er det, de have ikke været med til det afsluttende Møde, saaledes at Mejeriforeningerne kun have været repræsenterede ved et Par Medlemmer. Derfor kan man nok forstaa, at der nu overalt fra Mejerikredse og Mejeristkredse Landet rundt viser sig en betydelig Modstand mod mange af Lovforslagets Bestemmelser. Det undrer mig derfor lidt, naar der er blevet fremført, at dette Forslag var i Overensstemmelse med Handelsstandens og Mejeriernes Repræsentationer, for de have ikke givet deres Tilslutning til flere af Forslagets Punkter og, som sagt, ikke været med til det sidste afgørende Møde.

Hvad er det nu, man vil naa ved dette Forslag? Man vil indføre et Lurmærke i Lighed med det, som ved tidligere Lov blev indført med Hensyn til Smørret, saaledes at det af Regeringen skulde indregistreres ovre i England og som saadant være til stor Nytte for Smørret. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at Konsulent Faber udtalte, at den Fordel,